

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. J. B.**, bývajúceho v B., **2/ Ing. D. B., PhD.**, bývajúceho v P. a **3/ Mgr. E. B.**, bývajúcej v P., zastúpených JUDr. M. K., advokátom v P., proti žalovanej **B.**, so sídlom v B., **o vypratanie nebytových priestorov**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 17C 54/2010, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ a 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2010 sp. zn. 6Co 336/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov 1/, 2/ a 3/ **o d m i e t a .**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III (súd prvého stupňa) uznesením z 13. júla 2010 č. k. 17C 54/2010-32 konanie zastavil, žalovanej uložil zaplatiť žalobcom náhradu trov konania v sume 263,94 € k rukám ich právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a zároveň rozhodol i o vrátení súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 93,37 € žalobcovi 1/ po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zastavenie konania odôvodnil späťvzatím žaloby (§ 96 ods. 1 O.s.p.). Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 146 ods. 2 druhej vety O.s.p., majúc za to, že žalobcovia vzali dôvodne podanú žalobu späť len pre správanie žalovanej, ktorá sa z predmetných priestorov vysťahovala až po podaní žaloby. O vrátení súdneho poplatku rozhodol súd podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb.

Krajský súd v Bratislave (odvolací súd) na odvolanie žalovanej uznesením z 30. novembra 2010 sp. zn. 6Co 336/2010 rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vo výroku o trovách konania) zmenil tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal a zároveň jej nepriznal ani náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd pri rozhodovaní o trovách prvostupňového konania aplikoval § 146 ods. 2 prvú vetu O.s.p., nakoľko mal za preukázané,

že zastavenie konania zavinieli späťvzatím žaloby žalobcovia. Žalovanej však náhradu týchto trov nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/, 2/ a 3/ dovolanie, v ktorom žiadali napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že im budú priznané trovy prvostupňového, ako aj odvolacieho konania a zároveň si uplatnili aj trovy dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnili tým, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). V dovolaní namietali, že ich žaloba z 11. mája 2010 bola podaná dôvodne, nakoľko nájomný vzťah so žalovanou zanikol k 1. máju 2010 a žalovaná im v dohodnutom termíne predmetné priestory neuvoľnila a neodovzdala. Názor odvolacieho súdu, že žalobu nevzali späť v dôsledku správania sa žalovanej, ktorá predmetné priestory vypratala do konca mája 2010, ale v dôsledku vlastného správania spočívajúceho v tom, že so žalovanou predĺžili nájom o jeden mesiac do 1. júna 2010, považovali za nesprávny. V tejto súvislosti zdôrazňovali, že predĺženie nájmu dohodli so žalovanou až 12. mája 2010, t. j. deň po podaní žaloby na súde.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie

prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o **trovách konania**, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednáwanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 O.s.p. vyvodit' nemožno.

Dovolací súd so zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadať vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v tomto ustanovení, ktoré pripúšťajú dovolanie proti rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Vady konania vymenované v citovanom § 237 O.s.p. dovolatelia nenamietali a ich existenciu po preskúmaní obsahu spisu nezistil ani dovolací súd.

Žalobcovia 1/, 2/ a 3/ v dovolaní namietali, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení

vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. – nespôsobuje tzv. zmätočnosť rozhodnutia). Aj keby teda tvrdenia žalobcov 1/, 2/ a 3/ boli opodstatnené (dovolací súd sa nimi z tohto aspektu nezaoberal), vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladala by však prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu (porovnaj tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19. júna 2008 sp. zn. 3 Cdo 88/2008).

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov 1/, 2/ a 3/ podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom 1/, 2/ a 3/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na uloženie tejto povinnosti (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. apríla 2012

JUDr. Milan D e á k, v. r.
predseda senátu

Za správnost':
Hrčková Marta